

Església de Sant Miquel del Fai

Bigues i Riells del Fai

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: En la mateixa esplanada que el monestir, sota la balma de darrera l'edifici.

Coordenades:

Latitud: 41.71638
Longitud: 2.19024
UTM Est (X): 432640
UTM Nord (Y): 4618604

Classificació

Número de fitxa 08023 - 202
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII-XIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: S'hi han efectuat obres de manteniment
Protecció Inexistent
Número inventari IPA: 39/28410
Generalitat i altres inventaris IPA
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Grup Restaura; Gran Via Corts Catalanes, 582 / 08011 Barcelona

Fitxes associades:

[L'enigma de l'altar de Sant Miquel](#)

[Aplec de Sant Miquel](#)

[Monestir Sant Miquel del Fai](#)

Autoria de la fitxa Anna Soterias i March

Descripció

Església troglodítica, situada a sota una balma natural. La façana principal, de poca alçada, forma part del mur de tancament d'aquesta balma. Hi podem veure la portalada amb arc de mig punt, amb arquivolta i dues columnes de capitell senzill, ornats amb termes vegetals. A banda i banda hi ha dos arcosolis desiguals, amb antigues tombes o carners, que corresponen als fundadors i familiars.

La planta es distribueix en una nau central rectangular i absis semicircular amb girola. L'altar i la girola estan elevats dos graons de la resta de l'església. Al lateral esquerra de la nau hi ha unes capelles rectangulars amb altar de pedra, sense ornaments, separades les unes de les altres per paret. Tant el sostre de les capelles com de la zona de l'absis estan coberts per voltes d'aresta, en el cas de les capelles, molt rebaixats i sense clau de volta. Les columnes de la girola i del cor són de planta octogonal i de pedra arenisca, en contrast amb la pedra tosca que s'utilitza per a realitzar els salmers.

El paviment de l'església és de rajola manual, excepte els graons i passos de porta, que són de pedra arenisca. Davant de l'altar hi ha una làpida de pedra, feta amb tres grans blocs, amb una inscripció gravada. Aquesta és la sepultura dels sacerdots del monestir. La data gravada a la làpida és 1697. La va fer construir Pere Serra, mossèn.

A l'exterior, a l'altra banda del camí que comunica amb la cascada i les coves i centrat amb el portal de l'església, hi podem veure el campanar de cadireta amb dos ulls.

Observacions:

Des del lateral dret de la nau, al costat de la porta, es pot accedir per unes escales descendents a la mina que basteix d'aigua la bassa del monestir.

Història

La fundació del lloc data del 11 de juny de 997, per Gombau de Besora, senyor del castell de Montbui. El culte a Sant Miquel, però, era anterior i es realitzava en un altar situat en una cova de la balma.

A partir del 997 l'església va quedar lligada a la vida del monestir. Des de l'any 1042 es va unit al monestir Sant Victor de Marsella, fins l'any 1567 que es va unir a l'ardioconat menor de Girona. El 1835 els sacerdots van abandonar el monestir.

Bibliografia

VVAA. Catalunya romànica. Vol XVIII. Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona 1991.

COMAS, Carme (1985): Església cova de Sant Miquel del Fai. Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura de la Generalitat. Inèdit.

PLADEVALL i FONT, Antoni (1991): Sant Miquel del Fai. Espai Natural Sant Miquel del Fai. Barcelona.

